

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

11 מאי 2020

תמ"ש 55983-05-18 ב' נ' ש' ואח'
תמ"ש 55868-01-18 ש' ואח' נ' ב' ואח'

בפני כב' השופט פליקס גורודצקי

תובעת בתמ"ש 55983-05-18 1. ל.ב ת"ז XXX

נגד

נתבעים בתמ"ש 55983-05-18 1. א.ש ת"ז XXX
2. הבנק XXX

תובעת בתמ"ש 55868-01-18 1. א.ש ת"ז XXX

נגד

נתבעת בתמ"ש 55868-01-18 1. ל.ב ת"ז XXX

פסק דין

הצגת הצדדים:

הגב' א.ש (להלן: "א'") ומר י.ב (להלן: "י'") הם בני זוג לשעבר (להלן: "בני הזוג").

הגב' ל.ב (להלן: "ל'") היא אחותו של י' וגיסתה לשעבר של א'.

ל' עובדת בבנק xxx – להלן: "הבנק".

לפני שני הליכים משפטיים:

תיק מס' 55893-05-18 שעניינו תביעה כספית נזיקית שהגישה ל' נגד א' ונגד הבנק (א' והבנק יחד ייקראו להלן: "הנתבעים") על סך של 126,698 ₪ (להלן: "תביעתה של ל'").

תיק מס' 55868-01-18 שעניינו תביעה כספית נזיקית על פי חוק איסור לשון הרע תשכ"ה – 1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע") על סך 150,000 ₪ שהגישה א' נגד ל' (להלן: "תביעתה של א'").

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

11 מאי 2020

תמ"ש 55983-05-18 ב' נ' ש' ואח'
תמ"ש 55868-01-18 ש' ואח' נ' ב' ואח'

תיק מס' 55983-05-18 תביעתה של ל'

הערה מקדמית

1. בהחלטה מיום 17.19.20 נדחתה בקשת הבנק לסלק את התביעה כנגדו על הסף בטענה של העדר סמכות עניינית ונקבע כי על ל' להגיש בקשה לצירוף הבנק כצד להליך ולאחר הגשת בקשה זו, בהחלטה מיום 12.11.18, הבנק צורף כצד להליך, בהתאם **לסעיף 6 (ו) לחוק בתי המשפט לענייני משפחה, תשנ"ה – 1995**.

עיקר טענות ל'

2. ביום 02.12.13 בני הזוג פנו לסניף הבנק בו עובדת א' על מנת לפתוח חשבון בנק שישמש להפקדת כספי המתנות לחתונתם הצפויה של הצדדים (להלן: **"חשבון הבנק/החשבון"**).
3. חשבון הבנק נפתח בסניף בו עובדת א' מכיוון שי' הסביר לל' כי א' תסייע לבני הזוג בניהול החשבון ותשיג עבורם תנאים טובים.
4. במעמד פתיחת החשבון, א' הנחתה את פקידת הבנק ונטלה חלק בהליך פתיחת החשבון.
5. בעת פתיחת חשבון הבנק, הוסבר לל', במפורש, כי על פי ההסכם רק בני הזוג במשותף יהיו רשאים למשוך כספים מחשבון הבנק והוראה זו הופיעה על גבי טופס פתיחת החשבון.
6. לאחר חתונת בני הזוג, הופקדו לחשבון הבנק כספים בסך של 100,000 ₪, כאשר חלק מהכספים הופקד ישירות לחשבון הבנק וחלק אחר של הכספים הופקד לחשבון הבנק באמצעות חשבון בנק של י' (להלן: **"חשבון הבנק של י'"**). הכספים נשארו בחשבון עד לסוף שנת 2014.
7. בשנת 2014, עם פתיחת הליכי הגירושין בין בני הזוג ומשלוח מכתב זימון לבית הדין הרבני, בוצעה העברה מחשבון הבנק לחשבון הבנק של י' בסך של 95,000 ₪ (להלן: **"הכספים"**) - מלוא הסכום אשר היה בחשבון הבנק בתקופה הרלוונטית.
8. על טופס העברת הכספים (להלן: **"הטופס"**) נכתב "קשור לא'". בעת העברת הטופס לל', הבחין פקיד הבנק שמסר את הטופס כי על גביו כתוב "קשור לא'", והוא מחק את הרישום וכתב "י'".
9. ההעברה בוצעה על ידי פקידת הבנק בשם ז.פ. אשר, למיטב ידיעתה של ל', עבדה ביחד עם א'.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

11 מאי 2020

תמ"ש 55983-05-18 ב' נ' ש' ואח'
תמ"ש 55868-01-18 ש' ואח' נ' ב' ואח'

10. ל' פנתה לבנק על מנת לברר כיצד קרה הדבר ונמסר לה במוקד הטלפוני כי ההעברה בוצעה בהוראה טלפונית ש"קשורה לא" כפי שמופיע בטופס.

11. פעולת א' היא בבחינת גזל בהתאם לסעיף 52 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] ויש לחייבה בסך של 95,000 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית דהיינו בסך של 97,237 ₪.

12. עקב גזילת הכספים, נקלעה ל' לסחרור כלכלי והיא נאלצה ליטול הלוואה בסך של 35,000 ₪ (להלן: "ההלוואה") ועל הנתבעים לשאת בתשלום בסך של 9,461 ₪ שהוא סכום הריבית וההצמדה הרובצים על ההלוואה.

13. ל' נגרמה עוגמת נפש רבה הן בשל הכורח לחיות מהיד אל הפה ולפרנס את ילדיה בדוחק והן בעקבות ההפחדה והאיומים שנקטו כלפיה א' ומשפחתה במשך שנים. לכן יש לחייב את א' בגין עוגמת הנפש בסך של 20,000 ₪. הבנק נהג ברשלנות אשר אפשרה העברת הכספים והוא חב כלפי ל' במלוא סכום התביעה בהיותו המעסיק של א' והאחראי למעשיה.

עיקר טענות א'

14. בהעדר יריבות בין א' לל', דין התביעה כנגד א' להידחות על הסף.

15. לגופו של עניין טענה א', בין היתר, כי ביום 25.11.13 בעת פתיחת חשבון הבנק, חתמו בני הזוג על טופס זכויות חתימה, לפיו זכויות החתימה בחשבון היו, "כל בעלי חשבון יחד".

16. ביום 02.12.13 ביקשו בני הזוג לשנות את זכויות החתימה בחשבון הבנק כך שזכות זו תהיה של "כל אחד מבעלי החשבון לחוד".

17. ל' לא צירפה את המסמכים והטפסים במלואם במטרה להטעות ולהכשיל את בית המשפט.

18. א' מנועה באופן אוטומטי להיכנס לחשבונות הבנק של קרובי משפחתה ומערכת המחשוב הבנקאית תמיד חוסמת גישה ו/או ניסיון גישה לחשבונות אלה.

19. לא' אין כל ידיעה אודות היקף הכספים שהופקדו לחשבון ו/או כל פעולה שבוצעה בחשבון על ידי בני הזוג או מי מהם.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

11 מאי 2020

תמ"ש 55983-05-18 ב' נ' ש' ואח'
תמ"ש 55868-01-18 ש' ואח' נ' ב' ואח'

- 1 20. בני הזוג פתחו חשבון בבנק מרצונם ובחירתם החופשית ולאחר השוואת התנאים עם הבנקים
2 האחרים.
- 3
- 4 21. א' לא נטלה חלק כלשהו בפתיחת חשבון הבנק ולא הנחתה את פקידת הבנק וזאת מכיוון
5 שבמועד פתיחת החשבון היא הייתה בחופשת מחלה אשר נמשכה יותר מחודש ימים.
- 6
- 7 22. למיטב ידיעתה של א' חל איסור, על פי נהלי הבנק, לבצע העברות כספיות באמצעות הוראות
8 טלפוניות ובפרט כשמדובר בסכומים גבוהים.
- 9
- 10 23. כספי המתנות של החתונה של בני הזוג הופקדו לחשבון הבנק וכך גם הופקדו כספים נוספים
11 שהם כספיו וחשכויותיו של י' אותם צבר לפני חתונתם של בני הזוג.
- 12
- 13 24. הכספים נועדו להחזר הלוואה שניתנה לבני הזוג על ידי אביהם של א' וי' (להלן: "האב") לצורך
14 מימון חתונתם.
- 15
- 16 25. הרישום "קשור לא" על גבי הטופס נועד למנוע מצב בו א' תוכל לבצע פעולה כלשהי בחשבונם
17 של בני הזוג.
- 18
- 19 26. בהעתק של הטופס שצורף על ידי הבנק ניכר כי לא מופיעה התוספת בכתב יד של פקיד הבנק.
- 20
- 21 27. הגב' ז.פ. לא עובדת בצוות ביחד עם א' ואינה קשורה לעבודתה. הגב' ז.פ. עובדת במחלקת
22 הבנקאות האישית.
- 23
- 24 28. בקשת ההעברה חתומה על ידי י' והעברה בוצעה בהתאם לנהלים.
- 25
- 26 29. ההלוואה נלקחה בחודש מאי 2018 בעוד שהעברת הכספים בוצעה בחודש דצמבר 2014 ואין כל
27 קשר בין העברת הכספים ונטילת ההלוואה.
- 28
- 29
- 30 30. "מסע ההפחדות והאיומים" בא לידי ביטוי במסרון בודד אשר נשלח לל' על ידי א' וזאת לאחר
31 שא' לא יכלה לסבול את ההתעללות הקשה של ל' בי' ובמשפחתה והפצת הכזבים שנועדו לפגוע
32 בא' ובמשפחתה לאור הסכסוך שנתגלה בין בני הזוג.
- 33
- 34

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

11 מאי 2020

תמ"ש 55983-05-18 ב' נ' ש' ואח'
תמ"ש 55868-01-18 ש' ואח' נ' ב' ואח'

עיקר טענות הבנק

31. ביום 25.11.13 פתחו בני הזוג את חשבון הבנק. בעת פתיחת חשבון הבנק חתמו בני הזוג על טופס זכויות חתימה לפיו זכויות החתימה בחשבון הבנק יהיו "כל בעלי חשבון יחד".
32. ביום 02.12.13 חתמו בני הזוג על טופס שינוי זכויות החתימה בחשבון הבנק "כל אחד מבעלי חשבון לחוד" כך שכל אחד מהם לחוד מוסמך לחתום לצורך חיוב החשבון. העברת הכספים בוצעה בהתאם ביום 12.12.14 לאחר ששונן זכויות החתימה.
33. הבנק נהג כדין כאשר אישר את ההעברה.
34. לכתב התביעה צורפו מסמכים חלקיים שיש בהם כדי להטעות את בית המשפט.
35. הרישום "קשור לא" נובע, ככל הנראה, מהעובדה כי החשבון אליו הועברו הכספים, הוא חשבון של י, אחיה של א', אשר עבדה באותה העת בסניף הראשי באותו הבנק.
36. על בקשת העברה חתום י בעצמו ואין ממש בטענה כי העברת הכספים בוצעה בהוראה טלפונית.
37. עסקינן בסכסוך כספי בין בני זוג ולא קיימת כל עילה כנגד הבנק.
38. ל' נטלה את ההלוואה ביום 10.05.18 בעוד שהעברת הכספים בוצעה ביום 12.12.14 כך שאין כל קשר סיבתי בין העברת הכספים לבין נטילת ההלוואה.

דיון והכרעה

39. לאחר עיון בכתבי הטענות, שמיעת הצדדים ועיון בראיות, הגעתי למסקנה כי דין התביעה להידחות.
40. בטרם אדון בתביעה לגופה אבהיר כי לא היה מקום למעשה, להגיש מלכתחילה.
41. אין מחלוקת כי הכספים אשר היו מופקדים בחשבון הבנק הם כספים משותפים של בני הזוג ראוי: ע"א 655/89 מטלון נ' כץ פ"ד מה (3) 845, ע"א 1967/90 גיברשטיין נ' גיברשטיין פ"ד (מו) 5(661).

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

11 מאי 2020

תמ"ש 55983-05-18 ב' נ' ש' ואח'
תמ"ש 55868-01-18 ש' ואח' נ' ב' ואח'

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
 - 23
 - 24
 - 25
 - 26
 - 27
 - 28
 - 29
 - 30
 - 31
 - 32
 - 33
42. עוד אין מחלוקת כי הכספים הם כספי מתנות החתונה של בני הזוג.
43. בתוך כך, על הכספים חל המשטר הרכושי הקבוע בחוק יחסי ממון בין בני זוג תשל"ג – 1973 (להלן: "חוק יחסי ממון").
44. על פי הפסיקה, מקום בו קיים חוק מיוחד, חובה ליישם חוק זה ולהעדיפו על פני החוק הכללי ראו: ע"פ 107/73 "נגב תחנת שירות לאוטומוביל בע"מ" נ' מדינת ישראל, פ"ד כח (1) 640, 642; ע"א 6821/93 בנק המזרחי המאוחד בע"מ נ' מגדל כפר שיתופי, מט (4) 221, 255.
45. הדבר נכון בבחינת קל וחומר כאשר עסקינן בחוק יחסי ממון ראו: תמ"ש (ת"א) 45460/06 ז. י. נ' ח. י. [פורסם בנבו] (14/11/2007); תמ"ש 10541-03-11 מיום 30.1.12 (פורסם בנבו).
46. לכן הדרך הנכונה למיצוי הזכויות של ל' לגבי הכספים, היא הגשת תביעה רכושית נגד י', וזאת מכוח ס' 5 לחוק יחסי ממון ומכוח ס' 7 לחוק יחסי ממון.
47. ודוק! ל' הייתה מודעת לזכויותיה, והיא הגישה לא פחות משתי תביעות רכושיות כנגד י' בעניין הכספים ראו: פרוט' עמ' 6 ש' 16-25; תמ"ש 37454-10-15 ראו: נספח 15 לסיכומי הנתבעים ותמ"ש 5950-09-17 ראו: נספח 16 לסיכומי הנתבעים (תביעה אשר נקבע לגביה בהחלטה מיום 17.11.18 כי הסמכות לדון בה מסורה לבית הדין הרבני האזורי בירושלים לאור כריכת הרכוש על ידי ל' בתביעת גירושין).
48. על אף של' הייתה מודעת לזכויותיה, לרבות לעובדה כי היא זכאית רק למחצית מהכספים ראו: פרוט' עמ' 6 ש' 27-28 והיא אף פעלה למצותן בערכאות, בחרה היא להגיש תביעה זו כאשר ניכר כי תביעה זו היא תביעת חסרת תום לב בשל שני טעמים כדלהלן:
- ראשית, ל' במסגרת כתב התביעה לא הביאה לידיעת בית המשפט כי גורל הכספים מתברר בבית הדין הרבני - ומחובת תום הלב נגזרת חובתו של בעל דין להביא בפני בית המשפט את כלל העובדות הרלוונטיות לצורך הכרעה בעניין ראו: ת"א 3023-08-10 תרפא אשר נ' רייזמן ישראל ניהול ואחזקות בע"מ ואח' מיום 14.6.12 (פורסם בנבו);
- שנית, ככל שתקבל תביעה וזו ותביעתה של ל' בבית הדין הרבני, ל' תזכה ב"כפל מבצעים".

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

11 מאי 2020

תמ"ש 55983-05-18 ב' נ' ש' ואח'
תמ"ש 55868-01-18 ש' ואח' נ' ב' ואח'

49. לפיכך, עסקינן בתביעה שלא הייתה צריכה להיות מוגשת ראוי: תמ"ש 11297-10-14 מיום 28.05.17 (פורסם בנבו) ודינה להידחות מטעם זה ובשל חוסר תום לב ראוי: ע"א 813/87 יואל רוטברד נ' מדינת ישראל ואח', פ"ד מג(3) 514; ובש"א (תל-אביב-יפו) 5531/05 אמגדי ואח' נ' יכין חברה חקלאית בע"מ ואח', (פורסם בנבו); תלה"מ 5513-04-17 מיום 2.6.19 (פורסם בנבו).
50. דין התביעה להידחות גם גופה.
51. המחלוקת המרכזית נסובה סביב שתי שאלות כדלהלן:
השאלה הראשונה - האם הבנק היה רשאי להעביר את הכספים ללא כל צורך בחתימתה של ל'
52. בחינת התשתית הראייתית מובילה למסקנה כי התשובה לשאלה זו היא בחיוב.
53. ביום 2.12.13 נחתם על ידי בני הזוג טופס (להלן: "הטופס") המאפשר לבנק לבצע כל פעולה על פי הוראת מי מבני הזוג ראוי: נספח 2 לסיכומי הנתבעים.
54. ל' הודתה כי החתימה על גבי הטופס היא חתימתה אך הטופס מבחינתה מזויף ראוי: פרוט' עמ' 6 ש' 7-9. דין טענה זו להידחות.
- ראשית, טענה זו לא נטענה בכתב התביעה והיא בבחינת הרחבת חזית אסורה ודינה להידחות מטעם זה בלבד ראוי: ע"א 6799/02 יולזרי נ' בנק המזרחי המאוחד בע"מ, פ"ד נח(2) 145 (2003).
- שנית, טענת זיוף יש להוכיח באמצעות מומחה השוו: רמ"ש (מחוזי באר שבע) 17188-06-10 נ.א. נ' ר.א. [פורסם בנבו] (19.10.2010). ל' לא עתרה למינוי מומחה ולא הוכיחה את הטענה השוו: ע"א 45/15 נבולסי נ' נבולסי [פורסם בנבו] (2017).
55. עוד טענה ל' כי ביום 2.12.13 היא כלל לא הייתה בבנק ראוי: פרוט' עמ' 5 ש' 11-12. טענה זו של ל' לא הוכחה בדרך כלשהי והיא אף נסתרה על ידי ראיות אחרות.
56. פקידת הבנק הגב' א. אימתה את חתימתה של ל' על גבי הטופס לאחר שבני הזוג זוהו על ידה "פנים אל פנים" ראוי: עמ' 3 לנספח 2 לסיכומי הנתבעים. הגב' א. העידה כי זיהתה את בני הזוג והסבירה להם את משמעות השינוי ראוי: פרוט' עמ' 32 ש' 22-23 לפיו הבנק יהיה רשאי לבצע

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

11 מאי 2020

תמ"ש 55983-05-18 ב' נ' ש' ואח'
תמ"ש 55868-01-18 ש' ואח' נ' ב' ואח'

כל פעולה בחתימה של אחד מבני הזוג. הגב' א. הוסיפה כי היא בטוחה שבני הזוג היו אצלה וכי היא זיהתה אותם באמצעות תעודת הזהות **ראו: פרוט' עמ' 33 ש' 27-28; עמ' 34 ש' 2.**

57. אינני מקבל את הטענה של ל' בסיכומים כי עדותה של הגב' א. נחלשת נוכח העובדה כי היה קשה לה לזכור את המעמד בו נחתם הטופס **ראו: ס' 8 לסיכומי א', עמ' 33 ש' 22.** מהמועד בו נחתם הטופס ועד למועד מתן העדות חלפו 6 שנים ולא ניתן לצפות מפקידת הבנק, אשר מחתימה דרך קבע את לקוחות הבנק על הטפסים, כי תזכור את המעמד בו כל לקוח ולקוח של הבנק חתם לפניו על מסמכים. לכן בצדק העידה הגב' א. כי "בשביל זה לצורך העניין יש את המסמכים החתומים" **ראו: פרוט' עמ' 33 ש' 22-23.**

58. אינני מקבל את טענת ל' בסיכומים כי הגב' א. העידה כי לא זיהתה את בני הזוג באמצעות תעודת הזהות **ראו: ס' 8 לסיכומי ל'.** עיון בפרוט' הדיון מלמד על ההפך, הגב' א. העידה באופן עקבי כי בני הזוג זוהו על פי תעודת הזהות **ראו: פרוט' עמ' 33 ש' 27-28; עמ' 34 ש' 2.**

59. לפיכך, הוכח לפניי כי בני הזוג חתמו על הטופס ומשכך, היה רשאי הבנק לבצע כל פעולה בחתימה של כל אחד מהם.

60. ולראיה, ל' אישרה בעדותה כי היא עצמה משכה חלק מהכספים מחשבון הבנק בחתימתה בלבד **ראו: עמ' 4 ש' 25 עד עמ' 5 ש' 6; נספחים 8-9 לסיכומי הנתבעים.**

61. א' טענה בסיכומים כי בבנק קיים נוהל לפיו בהעברות גדולות יש ליידע את השותפים בחשבון אודות ביצוע העברה **ראו: ס' 30 לסיכומי א'.** אין ממש בטענה זו. פקידת הבנק הגב' פ. העידה כי בשנה האחרונה (ולא בשנת 2014 - מועד ביצוע העברה) לפניו משורת הדין (ולא בהתאם לנוהל) בהעברת סכומים של למעלה מ- 100,000 (ולא כשמועבר סך של 95,000 ₪) מיידעים את השותפים לחשבון והדגישה שזה "לא על פי הנוהל, לא מחוייבים" **ראו: פרוט' עמ' 29 ש' 28-29.**

השאלה השנייה - האם לא' הייתה "דריכת רגל" בהעברת הכספים

62. בחינת התשתית הראייתית מובילה למסקנה כי התשובה על שאלה זו היא בשלילה.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

11 מאי 2020

תמ"ש 55983-05-18 ב' נ' ש' ואח'
תמ"ש 55868-01-18 ש' ואח' נ' ב' ואח'

- 1
2 גם אם אקבל את הטענה של ל' בסיכומים כי העובדה כי א' לא עבדה ביום פתיחת החשבון אינה
3 רלוונטית שכן, לשיטת ל', חופשה אינה מונעת מא' להגיע לבנק **ראו: ס' 3-1 לסיכומי א'**, עדיין
4 לא נמצאו "עקבות" של א' במי מהפעולות שבוצעו בחשבון הבנק.
5
6 הוכח כי מערכת המחשוב של הבנק, חוסמת באופן אוטומטי, גישה של עובדי הבנק לחשבון
7 קרובי משפחתם **ראו: ס' 8 לכתב ההגנה של א'**; **עדותה של הגב' מ. מנהלת בנקאות פרטית**
8 **פרוט' עמ' 21 ש' 5-16** ולכן לא' לא הייתה כל אפשרות מעשית לבצע פעולה כלשהי בחשבון
9 הבנק.
10
11 ל' ביקשה לשכנע כי הכיתוב "קשור לא" על גבי טופס העברה יש בו כדי ללמד על המעורבות של
12 א' בהעברת הכספים מחשבון הבנק **ראו: ס' 11 לכתב התביעה**.
13
14 אין ממש בטענה זו של ל'. שוכנעתי, מהעיון בחומר הראיות, כי הכיתוב על גבי טופס ההעברה
15 "קשור לא" נועד להזהיר את עובדי הבנק לפני האפשרות כי א' תהא מעורבת בביצוע הפעולה.
16
17 ראשית, הגב' מ. מנהלת הבנקאות הפרטית העידה כי, בתקופה הרלוונטית לביצוע ההעברה,
18 בהתאם לנוהל, היה מקום לציין "מקורב ל..." או קשור ל..." **ראו: פרוט' עמ' 26 ש' 31** וזאת על
19 מנת שמבצע הפעולה ינהג במשנה זהירות ויודא כי א' לא נותנת לו כל הוראה **ראו: פרוט' עמ'**
20 **27 ש' 17-18. ראו גם: עדותה של פקידת הבנק הגב' פרץ עמ' 29 ש' 18-20**.
21
22 שנית, בנוהל "סימון חשבון מקורבים לעובדי בנק" **ראו: נספח 4 לסיכומי הנתבעים** שנועד
23 למנוע מצב של ניגוד עניינים של עובדי הבנק בקשר למקורביהם, נעשה שימוש במונחים "קשור
24 לעובד הבנק" או "קשור למקורב" ועובדה זו מתיישבת עם הכיתוב על גבי טופס העברה ועם
25 גרסת הנתבעים ועדיהם.
26
27 לפיכך, הוכח כי א' לא הייתה מעורבת בביצוע העברת הכספים או בביצוע כל פעולה אחרת
28 בחשבון הבנק.
29
30 בבחינת למעלה מן הצורך ייאמר גם כי טענת ל' שההעברה בוצעה באמצעות הוראה טלפונית
31 **ראו: עמ' 8 ש' 13-14** - לא הוכחה.
32
33 ראשית, קיימת חתימתו של י' על טופס העברה **ראו: נספח 3 לסיכומי הנתבעים ראו גם: פרוט'**
34 **עמ' 43 ש' 29-30**.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

11 מאי 2020

תמ"ש 55983-05-18 ב' נ' ש' ואח'
תמ"ש 55868-01-18 ש' ואח' נ' ב' ואח'

שנית, פקידת הבנק הגב' פ. אישרה כי י' חתם בפניה ראו: פרוט' עמ' 29 ש' 10-11.

שלישית, בכתב התביעה בס' 10 לתמ"ש 37454-10-15 ראו: נספח 15 לסיכומי הנתבעים ובס' 14 לתמ"ש 5950-09-17 ראו: נספח 16 לסיכומי הנתבעים – ושני כתבי התביעה נתמכו בתצהיר של ל', נטען על ידה כי ההעברה בוצעה על ידי א' מבלי שהוזכר על ידה כי ההעברה בוצעה באמצעות הוראה טלפונית. מנגד, בהליך שלפניי טענה ל' כי היא כלל איננה יודעת מי ביצע את העברה ראו: ראו: פרוט' עמ' 7 ש' 2-3.

69. ההכרעה בשתי השאלות מייתרות את הצורך לדון ולהכריע בטענה כי האב נתן הלוואה לבני הזוג.

70. טענת ל' כי הנתבעים חייבים כלפיה בגין הריבית הרובצת על הלוואה, דינה להידחות משני טעמים:

ראשית, העברת הכספים בוצעה בשנת 2014 בעוד שההלוואה ניטלה בשנת 2018 ראו: ס' 21 לכתב ההגנה של א' כך שקשה להצביע על קשר סיבתי בין המצב הכלכלי הנטען של ל' בעקבות העברת הכספים לבין הצורך בהלוואה.

שנית, טענה זו, כמו גם הטענה בדבר עוגמת הנפש שנגרמה לל', נזנחה בסיכומים ואין צורך להכריע בהן ראו: ע"א 447/92 רוט נ' אינטרקונטיננטל קרדיט קורפריישן, פ"ד מט(2) 102, 108-107; ע"א 8168/03 ארנון נ' חשמל זועבי בע"מ [פורסם בנבו] (8.11.2009).

71. התוצאה היא כי תביעת ל' נדחתה.

תיק מס' 55868-01-18 – תביעתה של א'

עיקר טענות א'

72. בנוסף לטענות של א' בכתב ההגנה בתביעתה של ל', טענה א' בהליך זה כי א' היא פקידת בנק מזה עשרות שנים, היא נחשבת לעובדת מוערכת, אמינה ומסורה והיא התקדמה בזכות עבודה קשה והתמדה רבה.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

11 מאי 2020

תמ"ש 55983-05-18 ב' נ' ש' ואח'
תמ"ש 55868-01-18 ש' ואח' נ' ב' ואח'

73. ל' התנהגה כלפי א' בצורה מחפירה תוך הריסת תדמיתה בקרב עמיתה לעבודה ובקרב בני משפחתה ומקורביה תוך הפרה בוטה של חוק איסור לשון הרע במטרה להשפילה, לבזותה ברבים ולפגוע בעמדתה הבכירה במקום עבודתה.

74. באירועים המשפחתיים ל' הפיצה כי א' הושעתה מעבודתה מן הבנק בעקבות גניבת כספים מל' ובעקבות העברת הכספים מחשבון הבנק בהיקף של עשרות אלפי ₪.

75. ל' אף הפיצה כי הנהלת הבנק, העבירה את א' מן הסניף הראשי לסניף אחר בעקבות מעילה וגניבת כספים של לקוחות הבנק.

76. מדובר בהפצת כזבים שנועדו לפגוע בקריירה הבנקאית של א' ובה באופן אישי. לא' אין גישה אוטומטית להיכנס לחשבונות קרובי משפחתה מכיוון שהמערכת הבנקאית חוסמת כל גישה ואף ניסיון גישה לחשבון של קרובי משפחה.

77. א' אף לא הייתה יכולה לבצע העברה זו באופן אישי מכיוון שהיא לא נכחה בבנק בימי שישי שהם ימי החופש הקבועים שלה.

78. במספר מקרים, שמועדם אינו ידוע במדויק לא', ל' הגיעה לסניף הבנק והפיצה כזבים ודברים פוגעניים קשים נוספים כנגד א', וביניהם כי א' גונבת כספים מלקוחות הבנק.

79. א' מעולם לא גנבה כספים מלקוחות הבנק ומל' ומעולם לא הושעתה מהבנק בו היא מועסקת בתפקיד בכיר.

80. במעשים המתוארים נהגה ל' בניגוד לחוק איסור לשון הרע ופגעה בשמה הטוב של א'.

עיקר טענות ל'

81. בנוסף לטענות שנטענו על ידי ל' בתביעתה, טענה היא בהליך זה כי א' יכולה ואף עשתה פעולות בחשבונות הבנק של קרובי המשפחה בין באופן ישיר ובין באמצעות בקשה מעובד/ת אחר/ת לעשות את הפעולה.

82. בני הזוג פתחו את חשבון הבנק בסניף בו עבדה א' והפעולות פתיחת חשבון הבנק בוצעו על ידי פקידת בנק תוך שא' מנחה אותה.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

11 מאי 2020

תמ"ש 55983-05-18 ב' נ' ש' ואח'
תמ"ש 55868-01-18 ש' ואח' נ' ב' ואח'

83. חשבון הבנק נפתח לצורך הפקדת כספי מתנות חתונתם של בני הזוג כפי שנכתב במפורש בטפסי הפתיחה בו גם סומן גם כי זכות החתימה בחשבון הבנק היא לשני בעלי החשבון יחד ולא לכל אחד מהם לחוד.

84. בשנת 2014 עלו יחסי בני הזוג על שרטון ול' פתחה בהליך משפטי כנגד י'.

85. עם פתיחת ההליכים המשפטיים, א', באמצעות פקידת בנק בשם ז.פ, ביצעה העברה של מלוא הכספים מחשבון הבנק לחשבון בנק אחר וזאת על אף שפעולה זו הצריכה חתימה של שני בעלי חשבון הבנק.

86. על טופס ההעברה נכתב "קשור לא". בעת העברת הטופס לל', הבחין פקיד הבנק שמסר את הטופס כי עליו רשום "קשור לא", מחק את הרישום וכתב "י'".

87. ל' פנתה למוקד הטלפוני של הבנק והתברר כי העברת הכספים בוצעה בהוראה טלפונית.

88. בין אם הייתה א' בסניף ביום ביצוע העברת הכספים ובין אם לאו, אין ספק שההעברה בוצעה בהנחיתה ובניגוד לנהלי הבנק וההנחיה לפיה יש צורך בחתימה של שני בעלי חשבון לשם ביצוע העברה.

89. בשנת 2015 בני הזוג ניסו לעשות שלום בית ולחיות יחד אך הכסף לא הוחזר לחשבון.

90. טענותיה של א' לפגיעה בשמה הטוב הוכחו על ידי ל' באופן סתמי למעט הטענה כי ל' הגיעה לסניף הבנק בו עבדה א' ופגעה בשמה הטוב על דרך של הפצת הכזבים. במענה לטענה הזו ל' טענה כי היא אכן הגיעה לסניף הבנק וזאת במטרה לברר אודות ביצוע העברה אך היא לא הזכירה את א'.

91. במישור המשפטי טענה ל' כי גם אם נאמרו על ידה דברים שיש בהם משום לשון הרע, דבר המוכחש מכל וכל, הרי שעומדות לה ההגנות הקבועות בחוק לשון הרע ובהן אמת הפרסום, הגנת תום הלב והגנות נוספות הקבועות בס' 14-15 לחוק לשון הרע.

דיון והכרעה

92. לאחר עיון בכתבי הטענות, שמיעת הצדדים ועידהם ועיון בראיות, הגעתי למסקנה כי דין התביעה להתקבל באופן חלקי.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

11 מאי 2020

תמ"ש 55983-05-18 ב' נ' ש' ואח'
תמ"ש 55868-01-18 ש' ואח' נ' ב' ואח'

93. הגנה על שמו הטוב של אדם מוסדרת בחוק איסור לשון הרע, תשכ"ה-1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע").

94. במספר לא מבוטל של הלכות, חזרו והדגישו את הערך החשוב שיש לשמירה על שמו הטוב של אדם. פרסום המכיל לשון הרע יש בו כדי לפגוע במכלול חייו של מי שנפגע מהפרסום. הוא עלול לפגוע בקשרים האישיים, בדרך המקצועית ובעיקר להשפילו ולבזותו בעיני אחרים. החוק מגן על כל אדם מפני פגיעה בשמו הטוב וכדברי כב' השופט ברק בעניין אבנרי "כבוד האדם ושמו הטוב חשובים לעיתים לאדם כחיים עצמם והם יקרים לו לרוב יותר מכל נכס אחר" ראו: ע"א 214/89 אבנרי נ' שפירא, פ"ד מג(3), 840.

פגיעה בשמה הטוב של א' בקרב בני המשפחה

95. לשם הוכחת הפגיעה בשמה הטוב של א' בקרב בני המשפחה, הובא לעדות מר י.ש (להלן: "העד") אשר הצהיר, בין היתר, כי בזמן הביקורים של ל' בבית אמה, היא סיפרה שא' עשתה העברות אסורות מהחשבון הבנק של בני הזוג ובגין העברות אלה היא הושעתה מהבנק ראו: **נספח 17 לנספחי הנתבעים.**

96. העד חזר על האמור בתצהיר בעדותו ראו: **פרוט' עמ' 13-11** וגרסתו לא נסתרה בחקירה הנגדית.

97. ל' טענה בסיכומים, בין היתר, כי אין לייחס משקל ממשי לעדותו של העד מכיוון שלא מדובר בעד אובייקטיבי אלא באדם שהיה מסוכסך עם משפחתה הקרובה של ל' ראו: **ס' 64 לסיכומי ל'.**

98. לא ניתן לקבל עמדה זו של ל'. ה"תזה" כי העד היה מסוכסך עם בני המשפחה של ל', לא הוצגה לו במהלך החקירה הנגדית ולא ניתנה לעד האפשרות להתייחס לטענה זו. בתוך כך, אין לי אלא לקבוע כי עדותו של העד היא עדות בעלת משקל וניתן לקבוע ממצאים ומסקנות על בסיסה.

99. תמיכה נוספת לפגיעה בשם הטוב של א' על ידי ל' במרחב המשפחתי נמצאה בגרסתו של י'. לפי גרסה זו, ל' אמרה לבני המשפחה שא' גנבה כספי החתונה של בני הזוג ראו: **פרוט' עמ' 18 ש' 18-21.**

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

11 מאי 2020

תמ"ש 55983-05-18 ב' נ' ש' ואח'
תמ"ש 55868-01-18 ש' ואח' נ' ב' ואח'

100. "הפאזל" של הפגיעה בשמה הטוב של א', בקרב בני המשפחה הושלם על ידי ל' אשר הודתה כי אמרה למשפחתה כי הכספים נעלמו ומבחינתה זו גניבה **ראו: פרוט' עמ' 9 ש' 30-31, עמ' 10 ש' 15-21.**

101. לפיכך, הוכח לפני כי ל' פגעה בשמה הטוב של א' בקרב בני המשפחה.

102. א' טענה כי עומדת לזכותה הגנת "אמת הפרסום" בהתאם **לס' 14 לחוק איסור לשון הרע והגנת "יתום הלב" בהתאם לסעיף 15 (3) לחוק איסור לשון הרע.**

103. הנטל הרובץ על הנתבע בתביעת לשון הרע, להוכיח את אמיתות הפרסום, אינו עניין של מה בכך **ראו: דנ"א 7325/95 ידיעות אחרונות נ' י' קראוס פ"ד נב(1) 3 (1998).**

104. כאשר מדובר בפרסום אשר מטיל סטיגמה של ביצוע עבירה פלילית על התובע, על הנתבע הטוען לאמיתות הפרסום מוטל נטל מוגבר **ראו: ע"א 475/81 זיקרי נ' כלל חברה לביטוח בע"מ, פ"ד מ(1) 589 .**

105. נוכח התוצאה בתביעת ל' והקביעה כי לא נפל דופי כלשהו בהתנהלותה של א', ניתן לקבוע כי לל' לא עומדת הגנת אמיתות הפרסום.

106. הוא הדין ביחס לטענת כי הפרסום נעשה בתום לב.

107. **בע"א 184/89 יעקוב טריגמן נ' טיולי הגליל (רכב) 1966 בע"מ, (פורסם בנבו) נקבע כי כדי לבסס הגנת תום לב, די לו לנתבע, להוכיח שתיים אלו:**

א. "הפרסום נעשה על-ידי באחת הנסיבות המנויות **בסעיף 15 לחוק,**
ב. והפרסום לא חרג מן הסביר באותן נסיבות, כאמור **בסעיף 16(א) לחוק.**"

108. אולם, "אם הוכיח התובע אחת משלוש חלופותיו של **סעיף 16(ב) לחוק,** כי אז מתהפכת הקערה על-פיה וקמה חזקה הפוכה, שהפרסום נעשה שלא בתום לב, ואם הנתבע איננו סותר את העובדות עליהן נסמכת חזקה זו, כי אז יימצא חייב בדין".

109. **סעיף 16 (ב) לחוק איסור לשון הרע קובע:**

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

11 מאי 2020

תמ"ש 55983-05-18 ב' נ' ש' ואח'
תמ"ש 55868-01-18 ש' ואח' נ' ב' ואח'

(ב) חזקה על הנאשם או הנתבע שעשה את הפרסום שלא בתום לב אם נתקיים
בפרסום אחת מאלה:

- (1) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא האמין באמיתותו;
- (2) הדבר שפורסם לא היה אמת והוא לא נקט לפני הפרסום אמצעים סבירים
להיווכח אם אמת הוא אם לא;
- (3) הוא נתכוון על ידי הפרסום לפגוע במידה גדולה משהיתה סבירה להגנת
הערכים המוגנים על-ידי סעיף 15.

110. בחינת התשתית הראייתית מובילה למסקנה כי הוכחו על ידי א', כל שלוש החלופות המנויות
בס' 16 (ב) לחוק איסור לשון הרע.

החלופה בס' 16 (ב) (1) לחוק איסור לשון הרע הוכחה באמצעות התוצאה בתביעת ל'. הוכח גם
כי ל' לא האמינה באמיתות הפרסום מכיוון שהיא בחרה לצרף לכתב התביעה את המסמכים
הבנקאים באופן חלקי בלבד ראו: ס' 14-8 לסיכומי הנתבעים.

החלופה בס' 16 (ב) (2) לחוק איסור לשון הרע הוכחה אף היא מכיוון שלא הייתה כל מניעה כי
בטרם הפרסום ל' תברר עם הבנק, לעומק, את הנסיבות של החתימה על הטופס והדבר לא נעשה.

החלופה בס' 16 (ב) (3) לחוק איסור לשון הרע הוכחה גם כן מכיוון שלא היה באמירות לבני
המשפחה כי א' גנבה, כביכול, כספי בני הזוג, כדי להגן על הערכים המוגנים על ידי ס' 15 לחוק
איסור לשון הרע והאמירות נועדו לפגוע בשמה של א'.

111. לפיכך, לא עומדת לזכותה של ל' הגנת "תום הלב". המשמעות המעשית של קביעה זו היא כי
הוכחה הפגיעה בשמה הטוב של א' בקרב בני המשפחה וא' זכאית לפיצוי מאת ל'.

112. ל' טענה בסיכומים, בין היתר, אגב ההפניה לספרות ולפסיקה, כי א' לא עמדה בחובת הפירוט
המוטלת על התובע התביעה על פי החוק לאיסור לשון הרע ראו: ס' 63-60 לסיכומי ל' אך דומה
כי לטענה זו אין כל בסיס נוכח הודאתה של ל' בפגיעה בשם הטוב של א' בקרב בני המשפחה
שכן "הודאת בעל דין כמאה עדים דמיי" (גיטין מ, ב) ראו: תמ"ש (ת"א) 54490/09 מיום 11.6.12
(פורסם בנבו) ויש בהודאת ל' כדי להתגבר על חובת הפירוט.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

11 מאי 2020

תמ"ש 55983-05-18 ב' נ' ש' ואח'
תמ"ש 55868-01-18 ש' ואח' נ' ב' ואח'

פגיעה בשמה הטוב של א' במקום עבודתה

113. שונים הם פני הדברים בכל הנוגע לפגיעה בשם הטוב של א' בבנק.

114. ל' טענה כי דיברה עם אף אחד על כך שא' גנבה לה כספים **ראו: פרוט' עמ' 10 ש' 17** וגרסתה לא נסתרה.

115. טענת א' בסיכומים כי ל' הכפישה את שמה "בפני עובדי הבנק" **ראו: ס' 56 לסיכומי א' וכי במשך שנתיים לא מפסיקים לגשת לא' ולשאול אותה אודות ההשעיה מהבנק ראו: ס' 58 לסיכומי א' לא הוכחו על דרך של הבאת עדים רלוונטיים ראו: ע"א 641/87 קלוגר נ' החברה הישראלית לטרקטורים וציון בע"מ, פ"ד מד (1) 239 (8/1/1990).**

116. ער אני לעדותה של הגב' פ. כי שמעה שלי' פנתה לפקיד בנק שיושב בסמוך לגב' פ. וביקשה דפי חשבון ומסמכים בנקאים נוספים והזכירה את השם של א' מספר פעמים כמי שביצעה פעולות בחשבון הבנק **ראו: פרוט' עמ' 28 ש' 8-11.**

117. יחד עם זאת, הגב' פ. לא הייתה שותפה לשיחה זו בין ל' לפקיד הבנק ולא זכרה באופן מדויק את נוסח האמירה של ל' לפקיד הבנק **ראו: פרוט' עמ' 28 ש' 10-11, לכן היה מקום כי א', בתור מי שאמורה לפעול לקידום טענותיה ראו: ת"א (מח' חי') 426/02 בני בנימין לקרץ בע"מ נ' דקל הכרמל מהנדסים יועצים בע"מ, מיום 14.2.06 (פורסם בנבו) תזמין את פקיד הבנק. א' לא פעלה כך ויש לזקוף מחדל זה לחובתה ולקבוע כי א' לא הצליחה להוכיח את תוכן השיחה בין ל' לבין פקיד הבנק.**

118. בסיכומים טענה א' כי מעמדה בבנק נפגע והיא אף הורדה מדרגת "פקידה בחירה" ל"פקידה" וחזרה לעבוד בטלר בסניף הראשי **ראו: ס' 59-60 לסיכומי הנתבעים. א' הוסיפה כי כתוצאה מהורדתה בדרגה, נגרמו לה נזקים כבדים וביניהם פגיעה בשכר ראו: ס' 61 לסיכומי הנתבעים.**

119. דין טענה זו להידחות, הן משום שהיא נטענה לראשונה בסיכומים **ראו: רע"א 496/89 סאלם סלאמה אל-קאלאב נ' אוניברסיטת בן גוריון בנגב פ"ד מה (4) 343** והן משום שהפגיעה בשכר לא הוכחה באמצעות הגשת תלושי שכר **ראו: ס' 87 לסיכומי ל'.**

120. ניתן לסכם ולומר כי הפגיעה בשם הטוב של א' במקום עבודתה לא הוכחה.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

11 מאי 2020

תמ"ש 55983-05-18 ב' נ' ש' ואח'
תמ"ש 55868-01-18 ש' ואח' נ' ב' ואח'

סכום הפיצוי

121. משהוכחה הפגיעה בשם הטוב של א' בקרב בני המשפחה, יש לקבוע את גובה הפיצוי.

122. ס' 7 (א) (ב) – (ג) לחוק איסור לשון הרע קובעים:

(ב) במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 שקלים חדשים, ללא הוכחת נזק.

(ג) במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה, שבו הוכח כי לשון הרע פורסמה בכוונה לפגוע, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע, פיצוי שלא יעלה על כפל הסכום כאמור בסעיף קטן (ב), ללא הוכחת נזק.

123. אף שבחוק קיים "פיצוי סטטוטורי" שאינו מחייב הוכחת נזק, מדובר בסכום הנתון לשיקול דעת בית המשפט כפי נסיבות כל מקרה ומקרה **ראו: רע"פ 9727/05 פלוני נ' מדינת ישראל, סב(2) 802; תמ"ש 30423-12-15 מיום 20.11.17 (פורסם בנבו).**

124. א' עתרה לפיצוי בסך של 150,000 ₪ בגין פגיעה בשמה הטוב וזאת מבלי שנתנה כל הסבר או נימוק בכתב התביעה או בסיכומים לסכום הפיצוי **ראו: ס' 22 לכתב התביעה וס' 74 לסיכומי הנתבעים** במצב דברים זה, מלאכת קביעת גובה הפיצוי עוברת לפתחו של בית המשפט.

125. לאחר שבחנתי את תוכן האמירות של ל' כלפי א' והבאתי בחשבון כי אמירות אלה נאמרו בשנת 2015 **ראו: פרוט' עמ' 12 ש' 26-27**, במסגרת תא משפחתי מצומצם, כאשר נוכח פרידת בני הזוג לאמירות של ל' אין השלכות עתידיות, אני מעמיד את סכום הפיצוי על סך של 10,000 ₪ **השוו: תמ"ש 19421-02-16 מיום 24.04.17 (פורסם בנבו).**

התוצאה

126. תיק מס' 55893-05-18 - תביעתה של ל' נדחתה.

127. תיק מס' 55868-01-18 תביעתה של א' מתקבלת באופן חלקי ולי' תשלם לא' פיצוי נזיקי בסך של 10,000 ₪.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

11 מאי 2020

תמ"ש 55983-05-18 ב' נ' ש' ואח'
תמ"ש 55868-01-18 ש' ואח' נ' ב' ואח'

הוצאות משפט

128. לנוכח התוצאה בתיק מס' 55893-05-18 – משנדחתה תביעתה של לי, לי תישא בהוצאות המשפט לטובת הבנק בסך של 30,000 ₪.

129. לנוכח התוצאה בשתי התובענות, כאשר תביעתה של לי נדחתה ותביעתה של א' התקבלה על הצד הנמוך, כל אחת מבעלות הדין הללו תישא בהוצאותיה.

המזכירות תסגור את שני ההליכים.

ניתן לפרסם לאחר השמטת פרטים מזהים.

ניתן היום, י"ז אייר תש"פ, 11 מאי 2020, בהעדר הצדדים.

פליקס גורודצקי, שופט